

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119406964
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6119406964.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudcov: JUDr. Katarína Slováčková a Mgr. Jozef Mačej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného splnomocnencom: Remedium Legal, s.r.o., IČO 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: A. B., narodená X.X.XXXX, bytom C. XX, D., zastúpená splnomocnencom: Podhorský & Partners, s. r. o., IČO 46 962 000, so sídlom Ventúrska 1, Bratislava, o zaplatenie 505,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 7Csp/18/2020-185 zo dňa 24. júna 2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. vo veci samej m e n í tak, že žaloba sa zamietá.

II. Žalovanej s a p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 7Csp/18/2020-90 zo dňa 18. júna 2020 výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o trovách konania súd prvého stupňa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením sp. zn. 24CoCsp/70/2020 zo dňa 16. novembra 2021 v dôsledku podania odvolania žalobcom rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 7Csp/18/2020-90 zo dňa 18. júna 2020 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal predmetom sporu, nakoľko sa vo svojom rozsudku venoval dôvodom pre zamietnutie žaloby na vrátenie bezúčelového úveru v sume 1.300 eur s náležitosťami podľa časti „ÚVER“ v Úverovej zmluve č. 4008069633, hoci sa žalobca zaplatenia sumy 505,60 eur s príslušenstvom domáhal titulom revolvingového úveru číslo 6210144616. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 7Csp/18/2020-90 zo dňa 18. júna 2020 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku) s tým, že bude potrebné opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 Civilného sporového poriadku a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty odvolateľa, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť.

3. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení mu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie odvolacím súdom opäť vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 7Csp/18/2020-185 zo dňa 24. júna 2022 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“). Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanej uložil

povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 505,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 505,60 € od 30.4.2019 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom II. priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o trovách konania súd prvého stupňa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 563, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

5. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že medzi právnym predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. a žalovanou bola dňa 27.8.2010 uzatvorená Úverová zmluva č. 4008069633, na základe ktorej zmluvy bol žalovanej poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.300 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 72 mesačných splátkach po 45,23 eur. V zmysle úverovej zmluvy zmluvné strany uzatvorili medzi sebou aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty. Podľa Hlavy 8 bodu 1 Úverových podmienok sa zmluvné strany popri Úverovej zmluve dohodli aj na uzatvorení Zmluvy o revolvingovom úvere. Klient je oprávnený čerpať revolvingový úver opakovane, prostredníctvom karty za podmienok stanovených v týchto Úverových podmienkach. Podľa Hlavy 8 bodu 3 Úverových podmienok Zmluva o revolvingovom úvere sa stáva platnou podpisom Úverovej zmluvy a účinnou okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty. Po obdržaní úverovej karty si ju žalovaná telefonicky aktivovala a vykonala čerpanie finančných prostriedkov, čím prejavila súhlas s predmetnou zmluvou, ako aj s jej súčasťami, v ktorých sú podmienky revolvingového úveru podrobne špecifikované. Na základe vyššie uvedeného vznikol zmluvný vzťah pôvodného veriteľa a žalovanej o poskytnutí revolvingového úveru s variabilným symbolom a označením 6210144616. V zmysle Výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 27.1.2017, v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru číslo 6210144616 poskytnutého na základe úverovej zmluvy číslo 4008069633, bola žalovaná vyzvaná k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy. Výzvou zo dňa 27.1.2017 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru.

6. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že žalobca listinnými dôkazmi (Zmluvou o postúpení pohľadávok a jej prílohou, oznámením o postúpení pohľadávky, Výzvou k splateniu celého dlhu a poštovým podacím hárkom) preukázal nadobudnutie pohľadávky voči žalovanej od právneho predchodcu žalobcu, t. j. od spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Preskúmaním úverovej zmluvy a úverových podmienok súd prvej inštancie dospel k záveru, že v Zmluve o revolvingovom úvere č. 6210144616 absentovala dohoda o plnení v splátkach, preto súd prvej inštancie uzavrel, že zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, z čoho jednoznačne vyplýva, že termín konečnej splatnosti čerpania úveru z karty v zmysle vyššie uvedeného nebol jednoznačne určený, a preto si právny predchodca žalobcu sám stanovil čas povinnosti pre vyplatenie dlhu žalovanou, a to zaslaním výzvy zo dňa 27.1.2017, ktorou vyzval žalovanú na splnenie dlhu. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že žalobca si svoj nárok mohol s úspechom uplatniť na súde až po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, a preto k začatiu plynutia premlčacej doby došlo najskôr dňa 28.1.2017 (deň nasledujúci po vyhotovení vyhlásenia mimoriadnej splatnosti). Všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť od 28.1.2017 a uplynula dňa 28.1.2020. Nakoľko konanie začalo dňom doručenia žaloby na súd, t. j. 18.10.2019, súd prvej inštancie považoval za nesporné, že žalobca si svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Ďalej súd prvej inštancie argumentoval tým, že žalovaná svojím podpisom potvrdila, že dostala Úverové podmienky s kódom E., oboznámila sa s nimi, všetky jej ustanovenia jej boli zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité, súhlasí s nimi a je nimi viazaná. Súd prvej inštancie mal z predložených Úverových podmienok preukázané, že Úverové podmienky obsahujú výšku úverového rámca aj jeho splácanie formou mesačných splátok vždy k 20. dňu v mesiaci. Vychádzajúc z uvedeného bol súd prvej inštancie názoru, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 6210144616 bola uzatvorená platne. Následne právny predchodca žalobcu doručil žalovanej úverovú kartu, ktorú žalovaná použila prvýkrát dňa 15.11.2012, kedy v zmysle Hlavy 8 bodu 3 Úverových podmienok nastala účinnosť Zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaná po doručení úverovej karty od právneho predchodcu žalobcu si musela byť vedomá toho, že sa nejedná o klasický spotrebiteľský úver poskytnutý jednorazovo v hotovosti alebo prevodom na účet s povinnosťou následného splatenia v mesačných splátkach, ale že ide o osobitný typ úveru s

úverovým rámcom čerpaným prostredníctvom úverovej karty. Žalobca preukázal súvislosť Úverovej zmluvy č. 4008069633 zo dňa 27.8.2010 a Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 6210144616 zo dňa 27.8.2010, nakoľko vznik revolvingového úveru je priamo viazaný na uzatvorenie predmetnej úverovej zmluvy, čo výslovne dokazuje aj samotné ustanovenie zakomponované do obsahu úverovej zmluvy slovami: „Spoločnosť a klient podpísi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., b)) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II., na základe ktorých je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty...“. Zmluva o revolvingovom úvere nadobudla účinnosť až aktiváciou úverovej karty žalovanej. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaná začala čerpať revolvingový úver okamihom prvého výberu sumy 300 eur z úverového rámca dňa 15.11.2012 prostredníctvom úverovej karty. Žalovaná vyčerpala prostriedky vo výške 3.161,93 eur a uhradila celkovo sumu 2.656,33 eur, preto súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 505,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne.

7. Súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko bol v konaní úspešný v celom rozsahu.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie neposúdil žalovanej uplatnené námietky týkajúce sa toho, že postúpenie pohľadávky nie je určité a že sa netýka právneho titulu, od ktorého žalobca uplatňuje svoj nárok v konaní. Právny predchodca žalobcu so žalovanou uzatvoril úverovú zmluvu č. 4008069633 dňa 27.8.2010, od ktorej žalobca odvíjal svoj žalobný nárok. V Prílohe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019 je však postupovaná pohľadávka špecifikovaná ako nárok zo zmluvy pod č. 6210144616 zo dňa 15.11.2012. Žalovaná odmieta tvrdenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. 6210144616 mala tvoriť neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy č. 4008069633. Berúc do úvahy skutočnosť, že žalobca v konaní nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci, že by predmetom postúpenia mala byť pohľadávka titulom úverovej zmluvy č. 4008069633, nie je žalobca aktívne vecne legitimovaný v konaní. Súd prvej inštancie sa napriek námietkam žalovanej ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žiadnym spôsobom nevyporiadal s argumentáciou žalovanej, ale sa uchýlil iba k všeobecnému konštatovaniu ohľadne unesenia dôkazného bremena žalobcom, čo do otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v kontexte žalobcom predložených listinných dôkazov. Žalovaná odmietla aj argumentáciu súdu prvej inštancie ohľadne uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere č. 6210144616 s odkazom na úverové podmienky a údajné telefonické aktivovanie predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovanej nie je zrejmé, na základe akých dôkazov súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná mala zmluvu o revolvingovom úvere telefonicky aktivovať, keď žalobca v tomto smere nepredložil žiaden dôkaz a žalovaná pri výpovedi na pojednávaní konanom vo veci dňa 18.6.2020 výslovne odmietla, že by predmetnú zmluvu mala vôľu uzatvoriť a už vôbec nie telefonicky aktivovať. Vôľa žalovanej smerovala výlučne k uzatvoreniu úverovej zmluvy č. 4008069633. Žalovaná namieta uzatvorenie údajnej zmluvy o revolvingovom úvere č. 6210144616 s odkazom na absenciu riadneho kontraktáčného procesu. Žalovaná v konaní výslovne odmietla, že by jej vôľa smerovala k uzatvoreniu ďalšieho zmluvného vzťahu v podobe zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaná zdôraznila formulárový charakter úverovej zmluvy a dojednanie v podobe odkazu na záväzok uzatvorenia ďalšieho žiadnym spôsobom nešpecifikovaného zmluvného vzťahu považovala za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd prvej inštancie ďalej nezohľadnil, že úverové podmienky neboli dojednané individuálne. Žalobca v konaní nepredložil rovnopis úverových podmienok, ktoré by boli žalovanou podpísané. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil premlčaciu dobu vo vzťahu k uplatneniu nároku žalobcom. Žalovaná zastáva názor, že pre stanovenie rozhodnej skutočnosti pre začiatok plynutia premlčacej doby je určujúci dátum splatnosti splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a nie dátum, kedy bola mimoriadna splatnosť úveru vyhlásená. S poukazom na neuhradenie splátky za mesiac november 2014 je zrejmé, že žalovaná bola minimálne k tomuto mesiacu v omeškani s úhradou splátky úveru. Podľa názoru žalovanej začala premlčacia doba plynúť dňom 16.11.2014 a tým pádom uplynula dňa 16.11.2017. Nakoľko žaloba žalobcu bola Okresnému súdu Banská Bystrica doručená až dňa 18.10.2019, táto bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Právny predchodca žalobcu nemal oprávnenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, a to s odkazom na absenciu dohody zmluvných strán na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Vzhľadom na nesplnenie i tejto podmienky nebol právny predchodca žalobcu oprávnený na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, a preto nie je možné posudzovať plynutie premlčacej doby ku dňu údajného mimoriadneho zosplatenia úveru. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

9. K odvolaniu žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po zopakovaní dokazovania na nariadenom pojednávaní dôkazmi vykonanými v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 384 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za vecne správny, a to predovšetkým pre vady v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie a pre nesprávne (nie celkom úplné) právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu rozsudku súdu prvej inštancie (§ 388 Civilného sporového poriadku).

11. Predmetom konania je požiadavka žalobcu na uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 505,60 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 505,60 eur od 30.4.2019 do zaplataenia. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovanej je predmetom odvolacieho konania preskúmanie, či v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a či vec správne právne posúdil.

12. Podstatou odvolacej argumentácie žalovanej bolo namietanie, že súd prvej inštancie neprihliadol na skutočnosť, že ohľadne zmluvy o revolvingovom úvere číslo 6210144516 neprebehol žiaden kontraktačný proces, teda že žiaden zmluvný vzťah zo zmluvy o revolvingovom úvere nevznikol, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný vzhľadom na neurčitost' postúpenia pohľadávky a že súd prvej inštancie neprávne právne posúdil premlčaciu dobu vo vzťahu k uplatnenému nároku.

13. Žalovaná podala odvolanie výslovne z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), h) Civilného sporového poriadku. Žiada sa dodať, že aj keď žalovaná výslovne v odvolaní neuviedla, že napáda rozsudok súdu prvej inštancie i z dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku, z obsahu jej odvolania je zrejmé, že namieta i nesprávnosť v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie.

14. Odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé, pričom konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

15. Odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie, je nesprávne, t. j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu

právnou normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. V rámci odvolacieho konania odvolací súd v súlade s ustanovením § 390 Civilného sporového poriadku a najmä s právom na spravodlivé súdne konanie zaručeným Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v ktorom je implikované právo na súdnu ochranu zaručené Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, vo veci nariadil odvolacie pojednávanie na prejednanie odvolania a zopakoval dokazovanie vo veci výsluchom žalovanej a oboznámením sa s obsahom nasledovných listín: Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019 s Prílohou, Úverová zmluva číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010, Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.-hotovostný úver, Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 27.1.2017 s Podacím hárkom zo dňa 30.1.2017, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 6.5.2019 s Podacím hárkom zo dňa 9.5.2019, Prehľad čerpania, Prehľad úhrad, Pokus o zmier zo dňa 13.9.2019 s Podacím hárkom zo dňa 16.9.2019, Platobná história, Splátkový kalendár zmluvy, Potvrdenia o vklade v hotovosti. Po zopakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu podľa ustanovenia § 384 ods. 1 Civilného sporového poriadku dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok potom založil na nesprávnom právnom posúdení veci.

18. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 27.8.2010 uzavreli Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník Úverovú zmluvu číslo 4008069633, na základe ktorej úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver v sume 1.300 eur s náležitosťami uvedenými v časti označenej ako „ÚVER“ a ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. V záverečných ustanoveniach Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 je uvedené prehlásenie účastníkov zmluvy, že „Spoločnosť a klient podpisom na tejto zmluve uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., b) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II., na základe ktorých je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty, c) záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa Hlavy 14 ÚP, d) dohodu o zrážkach zo mzdy, to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP.“ Z predloženej Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaná uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej zmluvy Home Credit Slovakia, a.s. poskytol žalovanej bezúčelový úver v sume 1.300 eur, ako aj konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku (ods. 29. rozsudku súdu prvej inštancie). Obsahom tejto úverovej zmluvy je aj prehlásenie účastníkov zmluvy, že mimo iného uzatvárajú i zmluvu o revolvingovom úvere (tak, ako je uvedené vyššie), ktorú zmluvu o revolvingovom úvere označuje žalobca v žalobe a vo svojich písomných podaniach a označoval ju tak aj Home Credit Slovakia, a.s. v listinných dôkazoch predložených v konaní pred súdom prvej inštancie číslom 6210144616. Ako vyplynulo z Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 žalovaná sa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj pod tú časť predtlaču listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, a to zmluvy o revolvingovom úvere, z ktorej zmluvy o revolvingovom úvere si žalobca odvodzuje svoj nárok v žalobe. Vo vzťahu k zmluve o revolvingovom úvere žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie i v odvolacom konaní poukazoval na Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v zmysle ktorých Hlava 8. Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I., § 1 platí: „Zmluvné strany sa popri ÚZ dohodli aj na uzatvorení Zmluvy RÚ I. Klient je oprávnený čerpať RÚ I. opakovane prostredníctvom Úverovej karty (ďalej len „ÚK“), za podmienok stanovených v týchto ÚP.“, § 3 platí: „Zmluva o RÚ I. sa stáva platnou podpisom ÚZ a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom ÚK. Ak nie je ÚK riadne aktivovaná v lehote 3 kalendárnych mesiacov od zaslania ÚK Klientovi, uplynutím tejto lehoty je spoločnosť oprávnená vykonať automatickú blokádu ÚK.“, § 4 veta prvá platí: „Zmluvné strany si dohodli úverový rámec RÚ I. vo výške 497,91 EUR.“

19. Spornou a odvolaním nastolenou otázkou bolo platné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere medzi Home Credit Slovakia, a.s. a žalovanou, ktorú zmluvu o revolvingovom úvere označoval žalobca číslom 6210144616. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku (ods. 29. rozsudku súdu prvej inštancie) konštatoval, že po obdržaní úverovej karty ju žalovaná telefonicky aktivovala a vykonala čerpanie finančných prostriedkov, čím prejavila súhlas so zmluvou o revolvingovom úvere a medzi pôvodným veriteľom a žalovanou vznikol zmluvný vzťah o poskytnutí revolvingového úveru s označením

číslo 6210144616. Žalovaná nesúhlasila s týmto záverom súdu prvej inštancie, opakovane namietala, že nemala vôľu uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere číslo 6210144616.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

23. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

24. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (ods. 1). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 4).

25. Podľa § 53 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (ods. 2). Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy (ods. 4 písm. a)). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (ods. 5).

26. Podľa § 7 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy nekalé obchodné praktiky sú zakázané (ods. 1). Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (ods. 2).

27. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

31. Zákon o spotrebiteľských úveroch definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej pôžičky úveru alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Na právny vzťah medzi stranami založený medzi Home Credit Slovakia, a.s. a žalovanou Úverovou zmluvou číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010, od ktorej sa uplatnený nárok žalobcu ako právneho nástupcu pôvodného veriteľa odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vzniku právneho vzťahu, t. j. ku dňu 27.8.2010 (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

32. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb dodávateľa a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav. Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu spotrebiteľského práva bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Pre spotrebiteľský úver na rozdiel od úveru bežného zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy v ustanovení § 9 ods. 1, 2 predpisuje ďalšie formálne a obsahové náležitosti. Z hľadiska formálnych náležitostí ide podľa ustanovenia § 9 ods. 1 citovaného zákona o písomnú formu, ktorá sa pri bežnom úvere nevyžaduje. Obsahové náležitosti sú vymedzené v ustanovení § 9 ods. 2 citovaného zákona.

33. Z obsahu Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 a Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. tvoriacich jej neoddeliteľnú súčasť vyplýva, že text úverovej zmluvy bol vopred pripravený právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom, on určil, čo všetko v úverovej zmluve bude uvedené, v akom znení a to aj čo sa týka úverových zmluvných podmienok. Úverové zmluvné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani žalovaná, sa na ich prípravu nepodieľala a ani by nemohla docieľiť nijakú zásadnejšiu zmenu, a preto úverové zmluvné podmienky nie je možné považovať za individuálne dojednané, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa a tiež zo zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že zmluvné podmienky majú obsahovať

len skutočnosti technického spresňujúceho, resp. vysvetľujúceho charakteru, nemôžu však obsahovať podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník - profesionálne znalý podnikateľ dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené teoretické úvahy odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne uzavrel, keď považoval zmluvu o revolvingovom úvere za platne dojednanú. Podľa názoru odvolacieho súdu naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva o revolvingovom úvere RÚ I. nebola riadne písomne dojednaná v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, neobsahuje ani náležitosti v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 uvedeného zákona. Nemožno zmluvu o revolvingovom úvere považovať za platne dojednanú, keď bola v podstate dojednaná v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktoré síce tvoria neoddeliteľnú súčasť Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010, avšak zmluva ako taká musí obsahovať podstatné náležitosti a musí byť účastníkmi riadne podpísaná. Toto v danom prípade absentuje. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že pre absenciu individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere v smere náležitostí požadovaných ustanovením § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy a s tým súvisiacim nedostatkom jej písomnej formy predpísanej zákonom, k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere nedošlo. Jej neplatnosť vyplýva i z ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Tento záver nie je spôsobilá spochybniť skutočnosť, že podpisom Úverovej zmluvy číslo 4008069633, ktorou Home Credit Slovakia, a.s. poskytol žalovanej sumu 1.300 eur titulom spotrebiteľského úveru, žalovaná zároveň podpísala, že s Home Credit Slovakia, a.s. uzatvára i zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru RÚ I. tak, ako to bolo uvedené v záverečných ustanoveniach predmetnej úverovej zmluvy. Bez pochybností totiž ide o tzv. formulárovú zmluvu, pre ktorú je charakteristické, že jej obsah nie je výsledkom dohody zmluvných strán, ale tento bol vopred určený Home Credit Slovakia, a.s. v postavení dodávateľa bez toho, aby žalovaná v postavení objednávateľa mala možnosť ju ovplyvniť. Posudzovaná Úverová zmluva číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 svojím rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma, je štandardnou typovou zmluvou, pre ktorú je charakteristický dlhý neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom s odkazom na úverové zmluvné podmienky tvoriace jej neoddeliteľnú súčasť v rozsahu sedem strán, obdobne napísané miniatúrnym písmom bez zrejmeho zvýraznenia jednotlivých častí, vrátane zmluvných podmienok týkajúcich sa revolvingových úverov. Veľkosť písma v úverovej zmluve i v úverových zmluvných podmienkach je tak minimálna, že je reálne nenaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nieto ešte mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúceho na neho ako spotrebiteľa. Home Credit Slovakia, a.s. (veriteľovi) nič nebránilo formulárovú úverovú zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým rozsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím úverovej zmluvy. Taká zásadná a dôležitá informácia, akou je odkaz na úverové zmluvné podmienky, mala byť minimálne uvedená zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľa upozornila na nevyhnutnosť preštudovania úverovej zmluvy v celom jej rozsahu. S ohľadom k predostretému spôsobu vyhotovenia Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 a jej štylizácie je preto dôvodný záver, že žalovaná v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohla vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára i ďalší záväzkový vzťah s Home Credit Slovakia, a.s., a to zmluvu o revolvingovom úvere RÚ I.. V tomto smere žalobcom predkladané úvahy preto nemožno považovať za náležité, keď naopak je potrebné vychádzať z toho, že určitost písomného prejavu je objektívna kategória a prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti ani medzi účastníkmi právneho vzťahu, ani u osôb nezúčastnených na ich zmluvnom vzťahu. Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere nebola medzi jej účastníkmi platne dojednaná.

36. Odvolací súd je ďalej toho názoru, že Úverovou zmluvou číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 Home Credit Slovakia, a.s. vopred vnútil konajúcej osobe – žalovanej aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu (získanie bezúčelového úveru v sume 1.300 eur). Ako totiž vyplýva z danej predtlačky Úverovej zmluvy 4008069633 zo dňa 27.8.2010 žalovaná sa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj pod tú časť predtlačky listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Teda, ak chcela žalovaná získať bezúčelový úver, čo bolo primárne jej pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu s Home Credit Slovakia, a.s., nemala na výber a musela podpísať predloženú predtlačku listiny, ktorá v sebe obsahovala aj záväzok uzatvoriť zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. V tomto prípade sa tak dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby spotrebiteľa – žalovanej vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s právnym predchodcom žalobcu, ako bol primárne vo sfére jej záujmu (spotrebiteľ je tak sústredený jedine na primárny právny úkon, v prejednávanej veci na bezúčelový úver v sume 1.300 eur), pričom v dôsledku nemožnosti akejkoľvek zmeny predtlačky predloženej listiny koná neuvážene a nevedome aj s účinkami smerom k uzavretiu sekundárneho právneho úkonu, s čím dodávateľ už vopred kalkuluje. Uvedené sa týka v ďalšom nepochybne aj vôle žalovanej byť viazaná ustanoveniami Hlavy 8. – Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I. Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., a to vzhľadom na to, že podpisom Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 klient – žalovaná prehlásila, že sa oboznámil s Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Keďže predmetom Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 je poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru za dojednaných podmienok a uvedená úverová zmluva sa netýka prípadného poskytnutia revolvingového úveru (úverového rámca) za konkrétne dohodnutých podmienok, spotrebiteľ zaiste nemá vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s hlavami Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. týkajúcich sa práve úverového rámca – revolvingového úveru a kreditnej karty. Vzhľadom na uvedené dôvody sa odvolaciemu súdu javí takýto právny úkon spotrebiteľa – žalovanej, teda dojednanie o uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru tvoriace súčasť Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 ako neplatný s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

37. Pri vyhotovení Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 tiež podľa názoru odvolacieho súdu Home Credit Slovakia, a.s. ako dodávateľ postupoval v rozpore so zásadou dobromyseľnosti a v rozpore s dobrými mravmi, pretože dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sa nachádza v dolnej časti Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010, vyhotovil tak drobným písmom, že bolo skoro nečitateľné (ako bolo už uvedené vyššie) a tým vlastne využil omyl spotrebiteľa, ktorý takýmto drobným písmenám len ťažko mohol venovať dostatočnú pozornosť. Dojednanie o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere bolo zapracované do úverovej zmluvy o poskytnutí bezúčelového spotrebiteľského úveru tak, že spotrebiteľ, ktorý chcel úver, vlastne musel podpisom úverovej zmluvy podpísať dojednanie o uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Takéto konanie Home Credit Slovakia, a.s. ako dodávateľa je nutné vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu v podstate týmto spôsobom využil svoje postavenie ako dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu žalovanej, keď jej nanútil vlastne podpisom jednej zmluvy podpis ďalšej, ale bez bližšie dohodnutých podmienok, iba s odkazom na úverové zmluvné podmienky.

38. Odvolací súd má v ďalšom za to, že uvedený postup právneho predchodcu žalobcu sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovení ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nemôže požívať právnu ochranu a je v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov zákonov v znení účinnom ku dňu vzniku právneho vzťahu, t. j. ku dňu 27.8.2010, zakázaná. V konečnom dôsledku z obsahu dotknutej listiny Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 nevyplýva nič iné, než to, že spoločnosť a klient podpisom tejto zmluvy zároveň uzatvárajú aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, a to za podmienok bližšie špecifikovaných v Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s..

39. V predloženej Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 však nie je uvedený údaj o výške poskytnutého úverového rámca, celkových nákladoch spojených s revolvingovým úverom, o dohodnutom úroku, o výške, počtoch a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, konečnej splatnosti úveru a pod.. Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. navyše

žalovaná ani nepodpísala. Odvolací súd má za to, že Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. majú obsahovať len skutočnosti technického, spresňujúceho, resp. vysvetľujúceho charakteru, nemôžu však obsahovať podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorými sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky v prospech dlžníka, určenie výšky poskytnutých peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky v dojednanej výške. Navyše z obsahu Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 vyplýva, že ich text bol vopred pripravený veriteľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov. Ak by aj žalovaná ako spotrebiteľ mala možnosť oboznámiť sa Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pred podpisom Úverovej zmluvy číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010, nesporné ale nemohla ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. preto s poukazom na ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno považovať za individuálne dojednané. Je nesporné, že žalovaná ako spotrebiteľ nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred veriteľom navrhnutých a fixne formulovaných dojednaní týkajúcich sa poskytnutia revolvingového úveru I., mohla iba Úverovú zmluvu číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 ako celok odmietnuť alebo ju prijať spolu s jej neoddeliteľnými súčasťami.

40. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie k záveru, že Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru RÚ I. nebola medzi Home Credit Slovakia, a.s. a žalovanou platne uzatvorená v zákonom predpísanej písomnej forme a ako taká je v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná. Dojednanie medzi Home Credit Slovakia, a.s. a žalovanou o uzavretí zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zakomponované v Úverovej zmluve číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 je navyše v rozpore s § ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko nebolo urobené určite a zrozumiteľne a vzhľadom na tento rozpor i rozpor s dobrými mravmi je podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

41. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (ods. 1). Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (ods. 2).

42. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

43. Právnym následkom neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere je vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej. V citovanom ustanovení § 451 Občianskeho zákonníka je bezdôvodné obohatenie vymedzené predovšetkým ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať všetko, o čo sa bezdôvodne obohatil a oproti tomu vzniká i právo toho, na úkor ktorého k obohateniu došlo, požadovať vydanie toho, o čo sa druhý zo subjektov tohto záväzku obohatil. Bezdôvodné obohatenie je v ustanovení § 451 Občianskeho zákonníka konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. V odseku 1 je pritom vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. V odseku 2 tohto ustanovenia je vymedzený pojem bezdôvodného obohatenia. Zákon v tomto ustanovení uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia (piata je obsiahnutá v § 454). Teda podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Účelom citovanej právnej úpravy je predovšetkým zabrániť vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Ak však už bezdôvodné obohatenie vzniklo, právna úprava zabezpečuje povinnosť jeho vydania. Povinným (zodpovedným subjektom) na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto sa bezdôvodne obohatil. Oprávneným subjektom, t. j. v prospech ktorého sa vydanie takéhoto obohatenia má uskutočniť, je ten, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo. Vzhľadom na vyššie uvedené závery sa v preskúvanom prípade jednalo o skutkovú podstatu vzniku bezdôvodného obohatenia plnením z neplatného právneho úkonu, ktoré je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia založenej na tom, že právny úkon, na základe ktorého došlo k plneniu, je od začiatku (ex tunc) neplatný.

44. V konaní bolo preukázané, že Home Credit Slovakia, a.s. poskytol žalovanej peňažné plnenie, avšak vzhľadom na absolútnu neplatnosť zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru žalobca nemá

právo požadovať od žalovanej nič viac, než len naozaj poskytnuté plnenie. Žalovaná vo svojich vyjadreniach opakovane označovala tvrdenia žalobcu, že jej boli právnym predchodcom žalobcu poskytnuté peňažné prostriedky v sume 3.161,93 eur za nepravdivé, pričom uvádzala, že ak čerpala nejaké peňažné prostriedky, tak sa jednalo o čerpanie peňažných prostriedkov titulom Úverovej zmluve číslo 4008069633. Z obsahu Úverovej zmluve číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 jasne vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v sume 1.300 eur, pričom tento úver bol žalovanej poskytnutý v celej sume 1.300 eur naraz bankovým prevodom. Z Prehľadu čerpania však vyplýva, že žalovaná čerpala peňažné prostriedky celkom v sume 3.162,11 eur, ktoré jej poskytol právny predchodca žalobcu, používaním úverovej karty výbermi z bankomatu a priamymi platbami u obchodníkov v období od 15.11.2012 (prvé čerpanie) do 30.10.2015 (posledné čerpanie). Navyše z Prehľadu splácania vyplýva, že žalovaná zaplatila právnemu predchodcovi žalobcu v období od 30.11.2012 do 21.6.2016 celkom sumu 2.656,33 eur platbami v rôznych výškach, ktoré jednotlivé platby nezodpovedajú výške dohodnutej mesačnej splátky 45,23 eur v zmysle Úverovej zmluve číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010 (predložená žalobcom) a v zmysle Splátkového kalendára zmluvy (predložený žalobkyňou). Tieto rozpory žalovaná žiadnym spôsobom nevysvetlila, zotrvala na svojich vyjadreniach, že sa jednalo o čerpanie peňažných prostriedkov titulom Úverovej zmluve číslo 4008069633 s tým, že je možné, že už si nespomína. Tu sa žiada zopakovať, že (neplatné) dojednanie medzi Home Credit Slovakia, a.s. a žalovanou o uzavretí zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru bolo zakomponované v Úverovej zmluve číslo 4008069633 zo dňa 27.8.2010, pričom je bezpredmetné, akými číslami právny predchodca žalobcu a následne žalobca označovali jednak poskytnutie spotrebiteľského úveru v sume 1.300 eur a jednak poskytnutie revolvingového úveru RÚ I. s výškou úverového rámca 497,91 eur. Prehľad čerpania a v nadväznosti na to aj Prehľad splácania (obe listiny predložené žalobcom) v spojení s Potvrdeniami o vklade v hotovosti (listiny predložené žalovanou) nasvedčujú tvrdeniam žalobcu, že žalovaná čerpala peňažné prostriedky od právneho predchodcu žalobcu postupne v priebehu rokov 2012 až 2015 prostredníctvom úverovej karty a takto čerpané peňažné prostriedky splácala tiež postupne v priebehu rokov 2012 až 2016, teda nejedná sa o spotrebiteľský úver v sume 1.300 eur poskytnutý žalovanej právnym predchodcom žalobcu, ako sa snaží žalovaná navodiť, ale o iný produkt, žalobcom označovaný ako revolvingový úver, ktorého zaplatenie je predmetom tohto konania. Z dôvodov už uvedených vyššie však odvolací súd považuje dojednanie medzi Home Credit Slovakia, a.s. a žalovanou o uzavretí zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru za neplatné. Keďže žalovanej bola bezpochyby na základe vyššie uvedeného neplatného právneho úkonu poskytnutá peňažná suma 3.162,11 eur, môže si žalobca uplatňovať len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 3.162,11 eur zaplatila žalovaná doposiaľ Home Credit Slovakia, a.s. sumu 2.656,33 eur. Nárok žalobcu by tak bol dôvodný len v časti rozdielu medzi poskytnutým bezdôvodným obohatením Home Credit Slovakia, a.s. žalovanej a vráteným bezdôvodným obohatením žalovanou Home Credit Slovakia, a.s., teda v sume 505,78 eur (3.162,11 eur – 2.656,33 eur).

45. Žalobca si v konaní uplatnil nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy od žalovanej v sume 505,60 eur s príslušenstvom. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku (zopakovala ju aj v odvolacom konaní) vychádzajúc zo všeobecnej trojročnej premlčacej doby, ktorá premlčacia doba mala podľa žalovanej začať plynúť dňom nasledujúcim po nezaplatení splátky za mesiac november 2014, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, teda dňom 16.11.2014. Súd prvej inštancie nepovažoval žalovanou vznesenú námietku premlčania z dôvodnú, keďže začiatok plynutia trojročnej premlčacej doby stanovil na deň nasledujúci po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, teda dňom 28.1.2017. Vzhľadom k uvedenému sa odvolací súd tiež zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby ďalej skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu.

46. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

47. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

48. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (ods. 1). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (ods. 2).

49. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

50. Premlčanie definujeme ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Premlčané právo nemožno oprávnenému priznať, i keď premlčaním právo samo osebe nezaniká, iba sa oslabuje, a to práve tým, že sa privodzuje zánik vynútiteľnosti tohto subjektívneho práva. V dôsledku premlčania zaniká nárok, t. j. vynútiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, avšak jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Splnený premlčaný dlh nemožno vymáhať späť z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Právne účinky premlčania nenastanú samotným premlčaním, ale je potrebné, aby sa druhá strana premlčania výslovne dovolala. Dovolanie sa premlčania práva je hmotnoprávny úkon dlžníka v súdnom konaní. Súd je tiež povinný pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy z úradnej povinnosti skúmať, či veriteľovo právo alebo vymáhaná pohľadávka sú premlčané, aj keď túto námietku dlžník nevzniesol. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadne svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

51. Odvolací súd je v prejednávanej právnej veci toho názoru, že na vec sa vzťahuje ustanovenie § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. V prvom odseku tohto ustanovenia je upravená tzv. subjektívna premlčacia doba, v odseku druhom tzv. objektívna premlčacia doba. Vzájomný vzťah týchto dvoch premlčacích dôb je taký, že ak skončí beh jednej z nich a prihliada sa na premlčanie, právo sa premlčí a nemožno ho priznať. Premlčanie nevedie k zániku práva, bráni však jeho vymožiteľnosti. Pokiaľ márne uplynula aspoň jedna z týchto premlčacích dôb a je vznesená námietka premlčania, nemožno právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať.

52. V súvislosti s bezdôvodným obohatením vo väzbe na premlčaciu dobu je treba dôsledne rozlišovať absolútnu a relatívnu neplatnosť právneho úkonu. Relatívne neplatný právny úkon sa totiž považuje za platný až do doby, kým sa dotknutá osoba nedovolá relatívnej neplatnosti. Kým je takýto úkon platný, nemožno sa domáhať vydania bezdôvodného obohatenia. Vo vzťahu k premlčaniu toho dôsledkom je, že objektívna premlčacia doba začne plynúť až odo dňa dovolania sa neplatnosti právnych úkonov. Až týmto dňom totiž dochádza k bezdôvodnému obohateniu. Dôjdením dovolania sa relatívnej neplatnosti druhému účastníkovi zmluvy bude súčasne daná aj subjektívna lehotá pre vydanie bezdôvodného obohatenia. Na rozdiel od toho v prípade absolútne neplatného právneho úkonu, ako je tomu v danom prípade, objektívna premlčacia doba začne plynúť odo dňa vzniku neplatného právneho úkonu (uzatvorenia neplatnej zmluvy) a subjektívna premlčacia doba začne plynúť odo dňa, kedy sa oprávnený dozvie, že niekto na jeho úkor získal bezdôvodné obohatenie a kto prospoch získal.

53. Vzhľadom na uvádzané potom v danom prípade prichádza do úvahy použitie objektívnej premlčacej doby, keďže právny predchodca žalobcu i žalobca považoval zmluvu o revolvingovom úvere, z ktorého vznikla uplatnená pohľadávka za platnú, preto žalobcom uplatnený nárok odvolacím súdom posúdený ako nárok z bezdôvodného obohatenia bolo potrebné považovať za premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej dobe. Premlčacia doba v súdenom spore začala plynúť odo dňa vzniku neplatného právneho úkonu (uzatvorenia neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere). V danom konkrétnom prípade potom prijatím jednotlivých plnení žalovanej od právneho predchodcu žalobcu vo forme čerpania peňažných prostriedkov došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu. Z predloženého listinného dokladu žalobcom – Prehľad čerpania vyplynulo, že žalovaná čerpala posledný krát peňažné prostriedky dňa 30.10.2015 a keďže návrh na vydanie platobného rozkazu bola na súd podaný až dňa 18.10.2019, trojročná objektívna premlčacia doba tohto posledného plnenia uplynula ešte pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu na súd dňa 30.10.2018. Z uvedeného je potom zrejmé, že i všetky predchádzajúce plnenia sú už premlčané. V súdenom prípade si žalobca svoje právo na zaplatenie

sumy 505,60 eur voči žalovanej uplatnil zjavne po uplynutí trojročnej premičacej doby. Keďže po uplynutí objektívnej premičacej doby sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premičí vždy, bolo potom bezpredmetné zaoberať sa plynutím subjektívnej premičacej doby, nakoľko subjektívna premičacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premičacej doby, ktorú nemôže presiahnuť. Za premičané považoval odvolací súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premičí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

54. Vychádzajúc z uvedených skutočností považoval odvolací súd nárok žalobcu na zaplatenie sumy 505,60 eur s príslušenstvom za premičaný, nakoľko žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu po uplynutí trojročnej premičacej doby až dňa 18.10.2019. Nakoľko odvolací súd dospel na rozdiel od súdu prvej inštancie k záveru, že uplatnený nárok je premičaný, uprednostňujúc hľadisko procesnej ekonómie bližšie neskúmal ďalej existenciu subjektívneho práva žalobcu, keďže premičané právo nemožno oprávnenému súdne priznať.

55. Napokon žalovaná namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že postúpenie pohľadávky z Home Credit Slovakia, a.s. na žalobcu malo byť neurčité, pričom súd prvej inštancie mal za to, že listinnými dôkazmi žalobca preukázal nadobudnutie pohľadávky voči žalovanej od právneho predchodcu žalobcu Home Credit Slovakia, a.s..

56. Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

57. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému (ods. 1). S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (ods. 2).

58. Odvolací súd sa v ďalšom zaoberal námietkou žalovanej týkajúcou sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, ktorú vyhodnotil ako nedôvodnú. Z obsahu spisu vyplynulo, že dňa 29.4.2019 uzavreli Home Credit Slovakia, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej zmluvy bolo postúpenie za odplatu súboru pohľadávok špecifikovaných v Prílohe č. 2 tejto zmluvy. Podľa Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019 bola predmetom postúpenia i pohľadávka zo zmluvy číslo 6210144616, s dátumom podpisu dňa 23.8.2010, dlžníka A. B., s výškou pohľadávky ku dňu 31.3.2019 v sume 2.986,59 eur. Listom zo dňa 6.5.2019 oznámil Home Credit Slovakia, a.s. žalovanej postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 6210144616 uzavretej dňa 15.11.2012, ktorá zmluva bola neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy číslo 4008069633 uzavretej dňa 23.8.2010 v celkovej výške 2.986,59 eur. Žalovaná namietala neurčitost' postúpenia z dôvodu, že nikdy s Home Credit Slovakia, a.s. neuzavrela Zmluvu o revolvingovom úvere číslo 6210144616, keď vo výzve k splateniu celého úveru mala byť zosplatená pohľadávka v sume 2.487,26 eur a na žalobcu mala byť postúpená pohľadávka v sume 2.986,59 eur. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie nepovažoval špecifikáciu postúpenej pohľadávky v Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019 za neurčitú, keď z vyjadrení žalobcu jasne vyplynulo, že označenie Zmluvy o revolvingovom úvere číslom 6210144616 bolo pre internú potrebu a odlišovalo sa od označenia Úverovej zmluvy číslom 4008069633, ktorej úverovej zmluvy mala byť zmluva o revolvingovom úvere súčasťou. Úverová zmluva číslo 4008069633 bola veriteľom skutočne podpísaná dňa 23.8.2010 (žalovanou bola podpísaná dňa 27.8.2010), Výzva k splateniu celého úveru číslo 6210144616 bola skutočne urobená dňa 27.1.2017 a dlžník označený v predmetnej prílohe bola žalovaná. Na tomto závere nemohlo zmeniť ani zistenie, že vo Výzve k splateniu celého úveru zo dňa 27.1.2017 bol uvedená pohľadávka vo výške 2.487,26 eur a v Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019 bola uvedená ku dňu 31.3.2019 pohľadávka vo výške 2.986,59 eur, keďže výška pohľadávky sa môže v priebehu behu času meniť (napr. nárast príslušenstva v dôsledku dlžky omeškania dlžníka). Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaná bezdôvodne upriamila svoju pozornosť na jedinú skutočnosť, a to prílohu tvoriacu neoddeliteľnú súčasť zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom celý rad ďalších právne významných skutočností, ktoré naopak svedčili v prospech určitosti, teda platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, však ponechala bez relevantného dôvodu bez povšimnutia.

59. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok sú pohľadávky, ktoré musia byť individualizované takým spôsobom, ktorý ich dostatočne identifikuje a súčasne vylučuje ich zámenu s inými pohľadávkami, ktorých veriteľom síce rovnako môže byť postupca, avšak tieto nemajú byť zmluvou postúpené na postupníka. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom (postupcom) a treťou osobou (postupníkom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi, a to buď za odplatu alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom postúpenej pohľadávky. V okolnostiach prípadu je podľa odvolacieho súdu vylúčené nazerať na vec spôsobom, ako to robí žalovaná v odvolaní. Racionálne uvažovanie totiž nemôže viesť k záveru, že za situácie, keď postupca a postupník nemajú žiadnu pochybnosť o tom, aké pohľadávky, z akého právneho dôvodu a v akej výške boli predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky, do týchto právnych vzťahov vstúpi žalovaná, ktorá prednesie svoju vlastnú predstavu o tom, či je zmluva v jej predmete dostatočne určitá. Postupovaná pohľadávka bola v Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019 identifikovaná takými individualizačnými prvkami, ktoré medzi účastníkmi zmluvy nemohli vzbudzovať relevantné pochybnosti o tom, čo tvorí predmet zmluvy o postúpení pohľadávok a že tento je dostatočne určitý. So zreteľom na všetky skutočnosti prípadu, in concreto najmä na okolnosti súvisiace s prejavom vôle, tieto bez pochybností smerujú k záveru o určitosti predmetu zmluvy o postúpení pohľadávok a teda jej platnosti.

60. Vedený všetkými už opísanými úvahami preto odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie preskúmaným rozsudkom nerozhodol správne, ak ním žalobe o zaplatenie sumy 505,60 eur s príslušenstvom vyhovel a preto podľa ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. zmenil tak, že žalobu zamietol.

61. Podľa § 396 Civilného sporového poriadku ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie (ods. 1). Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie (ods. 2).

62. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 262 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (ods. 1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ods. 2).

64. Vzhľadom na to, že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku vo veci samej zmenil, je v zmysle citovaného ustanovenia § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku povinný rozhodnúť aj o náhrade trov konania na súde prvej inštancie.

65. V dôsledku úplného zvrátenia výsledku konania na súde prvej inštancie sa plne úspešnou stranou s nárokom na náhradu trov konania stala práve žalovaná. Preto o náhrade trov konania na súde prvej inštancie a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnom skončení veci.

66. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).